

LLUIS GIMENO BETI

Catedràtic d'Escola Universitària
Universitat Jaume I

És un grandíssim goig i, no cal dir-ho, una enorme alegria per al poble de Castelló que hui, 14 d'octubre, siga nomenat Doctor "Honoris Causa" Germà Colón i Domènech, el romanista valencià més important entre els actuals i un dels de més pes en el món de la romanística moderna. Fa ara exactament nou anys que el professor Colón fou investit com a Doctor "Honoris Causa" per la Universitat de València, i ja en aquella avinentesa vaig haver de redactar un escrit per a la premsa. Ara, davant la nova comesa, hauré de repetir coses que, probablement, ja van ésser dites en aquella ocasió.

És segur que aquell qui s'haja ocupat o s'ocupe encara d'algun

aspecte relacionat amb la recerca lingüística dins el camp de la Filologia Romànica, i especialment de filologia catalana i occitana o d'etimologia francesa o de lingüística espanyola, no tardarà a trobar-se amb el nom de Germà Colón. Perquè els abundosos i acurats treballs, per exemple, d'etimologia o d'història de la llengua, especialment de les llengües romàniques esmentades més amunt així ho mostren i són apreciats amb tota la seua vàlua dins el camp de la recerca filològica. Colón ha treballat i continua treballant en diversos camps o àmbits de la lingüística, de la cultura humanística i de l'erudició. A partir de 1954 resideix a Basilea i hi desenvolupa una intensa tasca docent, primer

com a lector (1954), després com a "Privatdozent" (1959), professor extraordinari (1963) i des del 1967 com a catedràtic numerari de Filologia Iberoromànica. Germà Colón ha estat professor associat de les Universitats d'Estrasburg (1968-1972) i de Barcelona (1973-74).

Fa temps que universitats, acadèmies, societats científiques i cases editorials han reconegut públicament la vàlua de l'obra científica i pedagògica del filòleg castellanenc. És membre corresponent de la "Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona" (des del 1963), de l'"Institut d'Estudis Catalans" (des del 1966) i de la "Real Academia Española" (des del 1985). És coeditor del

Boletín de la Sociedad Castellonense de Cultura i membre de diversos consells assessors (de la "Fundació de Cultura Catalana", entre altres). Ha estat president de l'"Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes" (1976-1982) i de la "Sociedad Suiza de Estudios Hispánicos" (1982-1985), i membre del "Bureau" de la "Société de Linguistique Romane" (1980-1986); des del 1987 és membre de la "Junta Permanente de Historia de la Lengua Española".

La Universitat de València li atorgà el títol de doctor *honoris causa* (1984), així com també la Universitat d'Alacant (1991). La Generalitat de Catalunya li va concedir el 1985 la Creu de Sant Jordi. Va obtenir l'any

1979 el premi *Prat de la Riba* de l'Institut d'Estudis Catalans, el 1987 el premi *Sanchis Guarner* de la Fundació Jaume I i el *Premi de Literatura* de la Generalitat de Catalunya. És membre del Consell Valencià de Cultura de la Generalitat Valenciana.

Germà Colón ha sabut crear escola allà a la Universitat de Basilea, bona prova d'això que diem són els nombrosos deixebles que ha deixat, d'entre els que cal destacar: Rolf Eberenz, Veronika Leimgruber-Guth, Michael Metzeltin, Gret Schib, Beatrice Schmid, Curt Wittlin, etc... els quals segueixen investigant en els camps romànics més estimats pel seu mestre: el català, l'espanyol, l'occità i el francès. L'obra de Germà Colón és extensíssima ja que ha treballat en diversos aspectes de la lingüística.

Germà Colón: Un Gran Filòleg Castellonenc

M. J. + r. k. w. b. 14-X-93